

הוז' נקיים נשאר עדין בגדר נקי(רמ'). ובחותו שני כתוב רלכתחלה מציעין על המטה סדרנים לבנים מכוכסין, וה"ה הבנדים שלובשת, ובדיעדר סומכין על בנדים נקיים וכברוקים(רמ'). וב"כ בסיסד המטההה (רמ'ב).

הבדלים הדריכים להיות לבנים בזמןינו

פה. בזמנינו שהנשימים הולכות תמיד עם בגד תחתון הצמוד לגוף, עיקר דין לכישת לבנים הוא בבדיקה זו, וצריך שם יהיו לבנים ונקיים הבדיקות מכתמים, אבל בשאר לבנים לא צריך, ולכתחילה יש להציג גם על מטטה סדיןיהם לבנים הבודקים מכתמים, ועכ"פ שייהיו נקיים, אף שלובשת בגד תחתון לבן ונקי, כיון שהוא יכול לזרוץ (רמי). וכ"כ באנרות משה (רמי). וכ"כ בחותם שני (רמי). אבל כרים וכסתות אין צורך לבנים, רק מצד חומרא (רמי).

מקורות והערות

(רימה) ח"ש עמי' רמב סע' ג וזה ועמי' תיג סע' ג זה, ועיי"ש בעמי' רמב ד"ה זודע, דיש לה להצע סדרנים לבנים אף אם לובש בגדי מהודק היטב שאינו מתחפה אף בלילה, ומ"מ במקום הצורך יש לסוך על הבגד הסמוך לגופה אם הוא מהודק לגופה - שהוא לבן.

וכן שמעתי מחשובי המורים דאם קשה הדבר לשום סדין לבן, כגון שיש בני בית גמדולים וחוששת שירגישו בסדין הלבן או שיש להם אורחים או שמתארחים במקום אחר, אפשר להקל בסדין נקי ובודוק שאינו לבן. ועי' בחתובת הגורי"ש אלישיב בסוף הספר>About مد.

(רמו) החכ"א (כלל קי"ז ס"ח) כתב שצරיך שגם הכרמים והכסותות יהיו נקיים, וצ"ע מנא ליה, שהרי ברוקח המובא במרדי כי וביב' שהוא המקור לבישת לבנים, לא הווצר כרים וכסתות, וכן נראה שזו חומרא מאוחרת - שיעורי שה"ל שם, ושווית שה"ל ח"ג סי' קכח אות ב. ועיי"ש שכותב דגם החכמ"א אינו מדבר ממנהג להחליפם, אלא לבדוק אותם אם הם נקיים, והיא תוספת זהירות שלא נזכר במרדי כי בשם הרוקח כנ"ל, מ"מ כך ראייתי מנהג הצנעות שם מחליפים כל' המטה.

(רמ) שיעורי שה"ל שם אותן ג ד"ה הניחה.

(רמא) ח"ש עמי רמב סעוי ב ועמי תיג ס"ב.

(רמב) יסוה"ט פרק ה' סעיף ה'.

(ר מג) שיעורי שה"ל סי' קצ'ו ס"ג אות ג ד"ה
סדרנים. שווית שה"ל ח"ג סי' קכח אות ב,
ח"ד סי' קמא וס"י כסא, ח"ו סי' קכט אות
כח, דברומם היו ישנים בלבד בגדים והבירור
יהיה על הסדרנים ולכך צריך סדרנים לבנים,
אבל בזמננו שלובשות בגדי צמוד לבן גם
בבלילה, יוצאות בזה עיקר התקנה של לבנים,
וומ"מ מצד מנהג ישראל הקשר, יש לשים
לכמיה סדרין לבן ובוי

ועי' בكونטראס קניין טהרה פרק ג' סי' ג ס"א
שהביא תשובה הגר"ש ואוצר שנווהגים
לכמלה שהחłów שעל גופה יהיה לבן אף
שהכבד המתחנון מהודך לגוף, אבל שאר
בגדיה אינם צרייכים להיות לבנים.

(רמד) אג"מ יור"ד ח"ד סי' יז אותן כז, דאף שלובשת מכנסים מהודרים לגופה טוב שתשים סדין לבן על מטהה, דשמא לא יהיה המכנסים מהודקין ממש, וגם יש חילוק בין ישיבה לשכיבה ובין ישיבה ושביכה לעמידה. דלא תמיד זה מהודק עלייה.